

LEKCJA 2

Człowiek - szafarz Boży

Jeżeli przestudiowałeś lekcję I, to gratuluję! Teraz wiesz już, że Bóg jest twoim Panem i właścicielem wszystkiego, co posiadasz. Z pewnością uznajesz Go już za suwerennego Pana swojego życia!

W tej lekcji będziemy zastanawiali się nad rolą szafarza - zarządcy dóbr, które należą do Boga. Jak możesz wypełnić tę rolę? Po pierwsze, zapoznaj się z przykładem z życia Pana Jezusa. Pomoże to w zrozumieniu twojej roli. Następnie przestuduj, jakie kwalifikacje będą potrzebne oraz jakie obowiązki są do wypełnienia przez sługę Bożego.

Następnie dowiesz się, że zarządzanie wiąże się z całym życiem chrześcijańskim, a nie tylko z jego częścią. Gdy zastosujesz prawdy, których się nauczyłeś, pewnego dnia usłyszysz cudowne słowa: „Dobrze wykonane, mój dobry i wierny sługo”.

Plan lekcji

Idea funkcjonowania szafarza

Jezus jako dobry szafarz

Wymagania stawiane szafarzowi

Obowiązki szafarza

Cele lekcji

Po zakończeniu lekcji powinieneś umieć:

- Wyjaśnić, co oznacza wypełnianie funkcji szafarza dóbr Bożych.
- Opisać funkcjonowanie dobrego szafarza i jego obowiązki.

Czynności lekcyjne

1. Przeczytaj fragmenty wstępne, ogólną koncepcję lekcji i cele lekcji. Znajdź w słowniku każde kluczowe słowo, którego nie znasz i zapoznaj się z jego znaczeniem.
2. Przeczytaj treść lekcji, znajdź wersety w Biblii, odpowiedz na pytania i sprawdź swoje odpowiedzi, ponownie przejrzyj lekcję. Odpowiedz na pytania kontrolne i sprawdź swoje odpowiedzi z tymi, które są na końcu podręcznika.
3. Po przerobieniu lekcji i odpowiedzeniu na pytania, ponownie przejrzyj część I (lekcje 1 i 2). Następnie wypełnij opinię uczestnika kursu dotyczącą części I i wyślij formularz z odpowiedziami do Instytutu ICI.

Słowa kluczowe

depozyty
doczesny
finansowy

lokata
podwładny
przypowieść

rola
zdolności

Treść lekcji

IDEA FUNKCJONOWANIA SZAFARZA

Cel | *Rozróżnić rolę zarządcy i właściciela.*

Znaczenie ogólne

Pojęcie *szafarz* lub *zarządca* ma różne znaczenia. Niemniej jednak wszystkie one są związane z osobą, która pełni funkcję polegającą na *zarządzaniu*. Ktoś może być zarządcą dużego domu, farmy, ciężarówki czy firmy handlowej. Zarządca nie jest właścicielem, lecz osobą zatrudnioną przez właściciela, aby zarządzać częścią lub całością jego dóbr.

W Biblii słowo *zarządca* zwykle dotyczy niewolnika, który zarządzał własnością swojego pana (JM 44:1; Mt 20:8; Lk 16:1). Zarządca cieszył się pełnym zaufaniem swojego pana. Był on osobą, która otrzymała taką pozycję dzięki temu, iż udowodniła, że można jej zaufać (JM 15:2-3, 39-4). Urzędnik, zarządzający własnością króla, również był nazywany zarządcą (1Krl 16:9; 1Kn 28:1; Lk 8:3). W tym przypadku zarządca nie był niewolnikiem, lecz zaufanym podwładnym króla.

Lepiej zrozumiemy rolę zarządcy, jeśli porównamy ją z rolą właściciela, gdyż jest między nimi istotna różnica. Widać to na wykresie.

ZARZĄDCA	WŁAŚCICIEL
Dysponuje własnością zgodnie z wolą właściciela	Może dowolnie korzystać ze swojej własności.
Zdaje sprawozdanie z tego, jak dysponuje własnością należącą do właściciela.	Nie zdaje nikomu sprawozdania z tego, jak dysponuje swoją własnością.

1. Która osoba zachowuje się jak zarządca?

- listera postanowiła sprzedać dywanik, który utkala.
- Marek mówi, ile zebrano ziemniaków.
- Józef daje polecenia dotyczące uprawy jego ziemi.

Chrześcijańskie pojęcie szafarza

Cel 2: Zapoznać się, co mówi Biblia o roli człowieka wierzącego wypełniającego funkcję szafarza.

Nasze rozważania dotyczą zarządzania chrześcijańskiego. Dlatego ważne jest zrozumienie, jak funkcjonuje szafarz w ujęciu chrześcijańskim. Wiedza o zarządzaniu to nie wszystko! Z chrześcijańskiego punktu widzenia każda osoba, a szczególnie chrześcijanin, jest zarządcą własności Bożej. W związku z tym, że Bóg jest właścicielem wszystkiego, co istnieje, naszym podstawowym celem na ziemi jest administrowanie dobrami, które On nam powierzył.

Jeśli niewiele posiadasz, zapewne pytasz siebie: *Co to są dobra, którym mam zarządzać?* Można odpowiedzieć, że wszystkie dobra, które posiadasz otrzymałeś od Boga. Zgodnie ze słowami Jezusa, twoja dusza jest dobrem, które jest warte więcej, niż cały świat (Mt 16:26). Bóg dał nam nasze ciała, czas, zdolności i ewangelicę jako dobra, którym mamy zarządzać zgodnie z Jego wola.

Nie jesteśmy jedynie własnością Boga, lecz także zarządcami Jego dóbr. Oczywiście, idea, która głosi, że człowiek jest zarządcą Bożym, nie jest nowa, gdyż można ją odnaleźć w Starym Testamencie.

Czytając Nowy Testament widzimy, że to Jezus wyraził najbardziej tę ideę. Możemy zauważyć, że są dwa ważne aspekty tej idei:

W Starym Testamencie

Doktryna o zarządzaniu przez człowieka, jak wiele innych doktryn, nie jest w pełni przedstawiona w Starym Testamencie. Znajdujemy tam jednak pewne informacje potwierdzające, że człowiek jest zarządcą Bożym.

1. *Bóg postawił człowieka na straży ogrodu Eden.* Umieścił go tam, aby go uprawiał i strzegł (1M 2:15). Dał mu specjalne instrukcje, jak powinien się tam zachować (1M 2:16-17). Gdy człowiek nie dopełnił swoich obowiązków, musiał zdać Bogu rachunek ze swojego zachowania (1M 3:11-12). Za karę został wypędzony z ogrodu (1M 3:23-24).

2. *Od początku człowiek wiedział, że nie może żyć tak, jak chce.* Wynika to z faktu, że co pewien czas człowiek odczuwał potrzebę stawiania przed Bogiem. Nie przechodził do Boga z pustymi rękoma (5M 16:16). Fakt, że Kain i Abel przybyli do Boga z ofiarami, wskazuje, że nawet pierwsze ludzkie istoty rozumiały ten fakt rozliczania się z Bogiem (1M 4:3-4).

3. *Kain dowiedział się, że nie ma prawa uczynić tego, co chce z ciałem swojego brata.* Gdy zabił Abła, musiał odpowiedzieć przed Bogiem za swoją zbrodnię (1M 4:9-10).

4. *Każdy Izraelita, jak i cały naród byli zarządcami ziemi Bożej, którą On im dał w dzierżawę* (5M 11:8-32; 30:19-20). Ponieważ Izraelici nie żyli w tej ziemi w sposób, w jaki nakazał im Bóg, musieli ją opuścić.

W Nowym Testamencie

W przypowieści o złtych dzierżawcach Jezus nauczał, że Izrael jest zarządcą (Mt 21:33-43). W tej przypowieści Właściciel ziemi - to Bóg, dzierżawca lub zarządca - to Izrael, a własnością jest winnica (Królestwo). W związku z tym, że Izrael nie uznał Boga jako właściciela, zabrane im zostało Królestwo. W Ewangelii Mateusza (25:14-30) Jezus również nauczał, że każda istota ludzka jest zarządcą. Zgodnie z tą przypowieścią człowiek nie jest właścicielem swojego życia. Jest on zarządcą i jest odpowiedzialny przed prawdziwym Właścicielem za sposób, w jaki nim zarządza.

Nie należy lekcewżyć faktu, że każdy człowiek jest szafarzem dóbr Bożych. Apostołowie akcentowali, że jest nim także każdy chrześcijanin (1Pt 4:10). Każdy z nas otrzymał dar od Boga. W przeciwieństwie jednak do podarunków, które otrzymujemy od ludzi i które możemy wykorzystywać zgodnie z naszą wolą, dary od Boga są to depozyty, którymi mamy dysponować zgodnie z Jego wolą.

2 Czego naucza Biblia o roli wierzącego jako zarządcy?

a) Tylko bogaci ludzie wierzący powinni starać się być dobrymi zarządcami.

3. Przypuśćmy, że wyjaśniasz komuś, co Jezus powiedział o naszej roli jako zarządców. Który fragment Biblii wybrałbyś, aby to przedstawić?

- a) Lk 8:9-15
- b) Lk 11:33-36
- c) Lk 15:11-32
- d) Lk 19:11-27

JEZUS JAKO DOBRY SZAFARZ

Cel 3. Przesłuchiwać wersory z Pisma Świętego; kłdra przedstawiają nam obraz Jezusa jako dobrego szafarza – zarządcy.

Do tej pory rozważaliśmy dwie istotne prawdy: 1) że Bóg jest właścicielem wszystkiego i 2) że człowiek jest zarządcą własności Bożej. Teraz interesuje nas problem, jak powinniśmy wypełniać rolę zarządców. Dla wyjaśnienia tego jest nam potrzebny dobry wzór, który moglibyśmy naśladować. Czy mógłby być lepszy, niż przykład Pana Jezusa? Jest On idealnym wzorem zarządcy.

Wzór zarządcy

Jezus od dzieciństwa wiedział, że Jego ziemskie życie polega na szafarzowaniu. Łukasz, autor jednej z Ewangelii mówi nam, że pewnego razu Józef i Maria, gdy byli w drodze do Jerozolimy, zgubili Jezusa. Po długich poszukiwaniach odnaleźli go w świątyni. Tam pozostał jako dwunastoletni chłopiec, zajęty poważną rozmową z nauczycielami! Gdy zapytali Go, dlaczego to zrobił, On odpowiedział, że musi być w domu Ojca i zajmować się tym, co należy do Jego Ojca (Lk 2:49). Bóg rzeczywiście posłał Jezusa, aby wykonał Jego dzieła. Jezus poświęcił się temu zadaniu bez reszty, ponieważ dobry zarządca zajmuje się sprawami swojego właściciela, a swoje sprawy stawia na drugim miejscu.

Sluga Boży

Jezus, będąc Panem, zasługiwał na to, aby Jemu służyło, lecz powiedział, że „*Nie przyszłem, aby mi służyło*”, lecz, „*aby służyć*” (Mk 10:45). Bóg przedstawił Go jako „*swojego sługę*” (Iz 42:1), ponieważ „*przyjął postać slugi*” (Flp 2:7). Zarządca był sługą i, jako taki, musiał czynić to, co nakazywał mu Jego pan. Jego rola polegała na służeniu. Jezus jako wzorowy zarządca nie pełnił swojej woli, lecz wolę Swego i naszego Pana (Łk 22:42) - Boga Ojca.

Pracownik swego Pana

Zarządca pracuje nie dla siebie, lecz dla swojego Pana. W ten sam sposób przybył Jezus, aby wykonać pracę, którą powierzył mu Bóg (Jn 5:36; 9:4). Koncząc swoją służbę, mógł z zadowoleniem powiedzieć: „*Dokołałem dzieła, które mi zleciłeś, abym je wykonał*” (Jn 17:4). Cóż to za wspaniały zarządca!

4. Których wersetów użyłbyś, aby wskazać komuś, że Jezus jest dla nas przykładem, zarówno wzorowego zarządcy, jak i oddanego *pracownika* Bożego?

- Iz 42:1
- Łk 2:49
- Jn 17:4
- 1Pt 4:10

WYMAGANIA STAWIANE SZAFARZOWI

Cel 4. Poznać cechy dobrego szafarza.

Nowy Testament podaje nam trzy wymagania stawiane zarządcy Bożemu: wierność, uczciwość i mądrość.

Wierność

Szafarz to osoba, która cieszy się zaufaniem właściciela. Oczekuje się od niej wierności. Wierny zarządca to ten, który wypełnia pilnie wszystkie swoje obowiązki i zajmuje się interesami swojego pana. Zarządca niewierny to taki, który myśli tylko o swojej korzyści i lekceważy lub zaniedbuje własność swojego pana (Łk 16,1). Każdy z nas jest szafarzem własności Bożej. On chce, abyśmy byli wierni (1 Kor 4:1-2). Na przykład, jeśli jesteś zdrowy i posiadasz określone umiejętności, Bóg chce, abyś to wykorzystał dla Jego celów, a nie tylko dla własnej korzyści.

Uczciwość

W Liście do Tytusa 1-7 czytamy, że ten, *który jest włodarzem Bóżym, powinien być nieugięty*. Oznacza to, że zachowanie zarządcy dóbr Bożych powinno być bez zarzutu, powinien on żyć tak, aby nikt nie mógł go o nic oskarżyć.

Niektórzy ludzie mają złą opinię o właścicielu, z powodu złego zarządcy. Możliwe, że mają do czymentia tylko z zarządcą, a nie znają właściciela. Właściciel może być dobry i hojny, lecz jego zarządca może być twardy i skąpy. Co Ruf pomyślałaby o Boazie, gdyby jego zarządca nie wpuszczał jej na pole? (Ruf 2:7). Co ludzie, którzy przyprowadzili swoje dzieci do Jezusa, pomyśleliby o Nim, gdyby On nie napominał swoich uczniów za brak grzeczności (Mk 10: 13-16). Jeśli ludzie widzą dobre rzeczy, które czynimy jako zarządcy (Łk 2:52), chętniej będą wychwalać właściciela w niebie (Mt 5:16).

Mozna powiedzieć, że wierność polega na dobrym zachowaniu zarządcy w stosunku do swojego pana. Uczciwość, to z kolei dobre zachowanie zarządcy w stosunku do innych ludzi. Jezus dał nam przykład obu tych postaw, gdy zyskał „*łaskę u Boga i ludzi*” (Łk 2:52). Wypełnimy nasz obowiązek wobec Boga i reprezentujemy Go godnie wobec ludzi.

5 Uczniowie Jezusa nie zachowywali się właściwie w sytuacji opisanej w Ewangelii Marka 10: 13-16, ponieważ:

Mądrość

Aby być dobrym zarządcą, trzeba posiadać mądrość. Mądrość zarządcy pozwoli właściwie używać zasoby, unikać marnotrawstwa, podzielić właściwie dobra, aby zaspokoić potrzeby, oszczędzać i wykorzystać możliwości. W ten sposób zapewni dobrobyt swojemu panu.

To prawda, że aby być dobrym zarządcą, trzeba znać się na zarządzaniu. Mądrości nie zyskuje się na jakimś specjalnym szkoleniu! O to wiem, ręk nie otrzymał dyplomu „mędrca” po zakończeniu swoich studiów! Zarządca chrześcijański może jednak uczyć się mądrości u najlepszego ze wszystkich nauczycieli (Jk 1:5). Mądrość ta z pewnością pomoże mu dobrze wypełniać rolę zarządcy.

Józef jest znakomitą przykładem mądrego zarządcy, który uczył się w szkole Bóżej. Interesująca jest obserwacja tego, jak wykonywał obowiązki sługi Potyfara i jak wiedział mu się jako więźniowi w więzieniu (JM 39:2-3, 22-23). Mądre kierownictwo Józefa uchroniło przed głodem Egipski i ówczesny świat! (JM 41:54-57).

Jeżus mówił o mądrym zarządcy i słudze, którego *"ustanowił pan nad czeladźką swoją, aby im dawał wyżywienie w czasie własnym"* (Lk 12:42). Bóg oczekuje, że my również będziemy mądrze zarządzać dobrami, które nam powierzył. Chybnym nie byliśmy głupi jak bogacz, który wiedział jedynie, jak zarządzać dobrami doczesnymi o małej wartości, a nie dbał o rzeczy wieczne (Lk 16: 19-31).

6 Dopasuj opisy lub przykłady każdego wymagania stawianego dobremu zarządcy do słowa, które je oznacza.

a	Must jak najlepiej wykorzystywać zasoby.	
b	Pewnego razu uczniowie Jezusa zostali skarciem za niestosowne zachowanie do tego wymagania.	1) Wierność
c	Must wychodzić naprzeciw interesom właściciela.	2) Uczciwość
d	Józef był dobrym przykładem zarządcy spełniającego to wymaganie.	3) Mądrość
e	Must zachowywać się jak zarządca wobec ludzi.	

OBOWIĄZKI SZAFARZA

Cel 5. Wyselekcjonować przykłady przedstawiające obowiązki dobrego szafarza.

Przestrzeżenie instrukcji

Wiemy, że to nie szafarz, lecz właściciel decyduje o tym, co uczynić z własnością. Przypuśćmy, że jakiś farmer chce zasieć pszenicę na swojej ziemi. Czy spodobałoby mu się, gdyby jego zarządca kupił krowy zamiast ziarna pszenicy? Czy takie zachowanie zarządcy nie jest dowodem przejmowania funkcji, która do niego nie należy? Oczywiście, że obowiązkiem szafarza jest przestrzeżenie poleceń właściciela dotyczących tego, jak zarządzać jego własnością. Zarządca nie powi-

nien podejmować decyzji na podstawie własnej opinii. Podobnie i my powinniśmy rozumieć, że Bóg decyduje, co powinno się dziać z Jego własnością. Mamy tylko wypełniać Jego polecenia.

Być może zapytasz, *gdzie mam się udać, aby dowiedzieć się, jakie są polecenia Boga?* Powinieneś zwrócić się do Biblii. Ona zawiera specjalne instrukcje, które są potrzebne, aby zrozumieć, jak powinniśmy zarządzać różnymi dobrami należącymi do Boga. Na przykład, czy chcesz wiedzieć, jak masz korzystać ze swojej wiedzy? Zjrzyj do Listu do Filipian 4:8. A ze swojego czasu? Przeczytaj Ewangelię Marka 16:15.

Zarządca nie powinien czynić nic innego, jak tylko wypełniać instrukcje właściciela. Jest to jeden z jego obowiązków. Oto dlaczego apostoł Paweł powiedział: *...jest to bowiem dla mnie koniecznością (zwłaszcza) Ewangelię, a chciałbym, żebyście Ewangelię niezwłastowali!* (1 Kor 9:16). Praca ta była częścią jego szafarstwa (1 Kor 9:17) i chciał dobrze go wypełnić.

Szukanie informacji

Co jakiś czas zarządca musi rozmawiać z właścicielem, aby otrzymać od niego dalsze instrukcje. Podobnie i my powinniśmy rozmawiać w czasie modlitwy z naszym właścicielem w niebie i prosić Go o informacje. Bóg nie daje nam od razu wszystkich instrukcji. Czyni to stopniowo. Na przykład, Abraham otrzymał polecenie, aby opuścić miasto Ur i udać się do ziemi, którą Bóg miał mu później wskazać (JM 12:1). Wyruszył nie wiedząc dokąd idzie (Hbr 11:8). Saul również otrzymał polecenie udania się do Damaszku (Dz 9:6). Tam Bóg miał mu powiedzieć, co ma czynić dalej. Po latach Saul, już jako apostoł Paweł, musiał znowu czekać na instrukcje Boga, zanim mógł podjąć dalsze głoszenie Ewangelii (Dz 16:6-10).

7 Zakreśl kółkiem literę przed każdym opisem, który mówi o tym, jak powinieneś zachowywać się jako dobry zarządca.

- Czekam na dalsze instrukcje Boga dotyczące mojego życia, gdy spotykam się z nową sytuacją.
- Stosuję się do rady ludzi odnośnie tego, co mam zrobić z moimi dobrami.
- Studiuję Biblię, aby znaleźć wskazówki, jakie ma dla mnie Bóg, jako dla zarządcy.
- Oczekuję, że Bóg da mi wyczerpujące wskazówki, zanim zrobię cokolwiek.

Zakładanie lokat

Zakładanie lokaty oznacza kupowanie czegoś w celu osiągnięcia zysku. Jeśli kupujesz owieczkę, aby zjeść ją wraz z rodziną, czynisz bieżący wydatek, a jeśli kupujesz ją, aby później sprzedać, dokonujesz lokaty.

Zarządca powinien robić lokaty, które pozwolą osiągnąć dochód dla właściciela. W przypowieści o trzech sługach czytamy, że tak właśnie postąpili dwaj słudzy (Mt 25:14-23). I my musimy postępować tak z zasobami, które powierzył nam Bóg.

Chrześcijański sposób lokowania

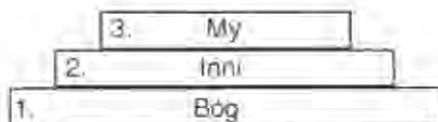
Tak możemy zakładać lokaty jako chrześcijanie? Za każdym razem, gdy zakładasz lokatę, musisz dać lub przeznaczyć coś, co posiadasz. Nie możesz zainwestować, jeśli najpierw nie postajesz! Gdy robisz lokatę jako zarządca, dajesz coś, co masz. Może to być twoje życie, czas, zdolności, pieniądze lub coś innego. Dajesz to jednak z przekonaniem, że otrzymasz więcej. I tak się właśnie dzieje! Bóg odda ci więcej, a więc nadal zakładaj lokaty! (2Kor 9:6,8).

Gdy dajemy, nie powinniśmy zapominać, że zarządzamy tym, co otrzymaliśmy od Boga. Mówiąc jasno, nie możemy dać lub wydać nieczego, co jest naprawdę nasze, bo wszystko należy do Boga (1Kor 29:14,16).

Plan Boga dotyczący lokat

Bóg ma plan dotyczący robienia lokat i my, jako Jego zarządcy, powinniśmy ten plan realizować. Zgodnie z tym planem, powinniśmy dzielić wszystko, co Bóg nam powierzył, na trzy części. Następnie powinniśmy dać każdą część osobie, która powinna przyjąć ją tak, jak widać to na poniższym wykresie:

1. Z dóbr, które daje nam Bóg, rezerwuje On dla siebie; a) wszystko, co jest *pierwsze*: na przykład zastrzegł dla Siebie pierwotnych synów (2M 13:2), pierwociny plodów rolnych (5M 26:1-4) i pierwsze miasto, które zostało zdobyte (Joz 6:17-19); b) wszystko co jest *najlepsze*: 1M 4:4; 2M 12:5; 3M 1:3; c) *jedną siódmą czasu*: dzień odpoczynku (2M 20:9-10); d) *jedną dziesiątą dochodu*, dziesięć (3M 27:30,32). Wszystko to, co poświęcamy Bogu należy do Niego (3M 27:1-25). Nie ma lepszej lokaty niż oddanie Bogu tego, co do Niego należy!

8 Zgodnie z 2M 20:9-10 mamy oddawać Bogu jedną siódmą naszego

2. Bogu szczególnie zależy na tym, abysmy lokowali to, co On nam dał, dla pożytku innych (Prz 3:27-28; 1Pt 4:10). Jezus rzekł: „*Darmo wzięliście, darmo dawajcie*” (Mt 10:8). Nikt nie jest tak biedny, aby nie miał nic do dania (Dz 3:6). Nikt nie jest tak niezdolny, że nie ma przynajmniej jednego talentu do używania (Mt 25:15). Bóg chce, abysmy czyniąc dobrze przyjęli następującą kolejność, jeśli chodzi o potrzeby bliźniego: *po pierwsze*, nasza rodzina (1Tm 5:8), *po drugie*, ludzie wierzący lub domownicy wiary (Gł 6:10), *po trzecie*, inni ludzie: biedni (3M 19:10), sieroty, wdowy (Jk 1:27) i każdy, kto jest w potrzebie (Mt 25:35-40).

3. Czy Bóg nie zostawia czegoś dla nas? Tak! Jesteśmy Jego wybrańcami, ukształtowanymi na Jego obraz i podobieństwo. To prawda, że Bóg chce, abysmy troszczyli się o dobro bliźniego, a nie tylko o nasze własne sprawy. Interesuje Go jednak także nasza pomysłowość (Ps 34:10; Mt 6:31-33; Flp 4:19; 1Pt 5:7). On jest cudownym Panem! Jeśli my, jako zarządcy, dbamy o własność Boskiego właściciela, to On z kolei dba o nas, swoich zarządców!

9 Poniżej podano trzy lokaty, które możesz zrobić. Ponumeruj je od 1 do 3 w takiej kolejności, w jakiej powinienes je wykonać.

a	Dawanie sierotom w twoim mieście.	1) Pierwsze
b	Pomoc innym ludziom wierzącym	2) Drugie
e	Dbanie o twoją rodzinę.	3) Trzecie

Składanie sprawozdania

W określonym czasie, zwykle raz w roku, zarządca musi składać właścicielowi sprawozdanie. Musi mu powiedzieć, w jakim stanie znajduje się jego własność. Nawiązując do tego zwyczaju, Jezus nauczał, że każdy będzie musiał przed Bogiem złożyć sprawozdanie ze swojego zarządzania, (Mt 25:14-30). Dobrzy zarządcy otrzymają nagrodę, a zli zostaną ukarani (Lk 12:41-48).

My, jako ludzie wierzący, również będziemy musieli zdać sprawozdanie Bogu. Będziemy musieli powiedzieć Mu, co uczyniliśmy z tym, co nam powierzył (1 Kor 3:13-15). Apostoł Paweł czuł wagę tej wielkiej odpowiedzialności, gdy zawołał: „*Blada mi, jeśli bym ewangelium nie zwiastował!*” (1 Kor 9:16). Jak *my* postępujemy? Oby właściciel w niebie nie zaskoczył nas i nie wyrzucił nam, że manipulujemy Jego imieniem! (Lk 16:1-2). Wypełniamy więc nasze obowiązki tak, aby zasłużyć na te cudowne słowa: „*Dobrze, sługo dobry i wierny, wiele ci powierzę, wejdź do radości Pana swego!*” (Mt 25:21).

10 Który z wersetów Pisma Świętego uczy nas, że każdy posiada przynajmniej jeden talent, który może zainwestować dla Pana?

- a) Prz 3:27
- b) Mt 25:15
- c) 2 Kor 9:6
- d) 1 Tm 5:8

11 Zakreśl kółkiem literę przed każdą wypowiedzią, która mogłaby być dobrym uzupełnieniem tego zdania: Zachowuję się tak, jak dobry zarządca, gdy

- a) pamiętam, że będę musiał zdać sprawozdanie Bogu z tego, co uczyniłem z własnością, którą mi powierzył.
- b) dbam o potrzeby ludzi wierzących z mojego kościoła, zanim zadbam o potrzeby mojej rodziny.
- c) kierując się tylko własnym zdaniem, decydując o tym, jak wykorzystam dary, które dał mi Bóg.
- d) daję Bogu to, co do Niego należy, pomagam mojej rodzinie oraz innym i ufam Bogu, że zadba o moje potrzeby.

Pytania kontrolne

1 Zarządca to ten, kto:

- a) może wykorzystać własność pana tak, jak zechce.
- b) decyduje, co zrobić z własnością pana.
- c) musi stosować się do zaleceń właściciela.

2 Zakreśl kółkiem literę poprzedzającą każde zdanie PRAWDZIWE.

- a Mimo że Izraelici byli ludem Bożym, nie spełniali swojej roli jako zarządcy dóbr Bożych.
- b Izraelici musieli opuścić swoją ziemię, ponieważ nie było w niej dla nich żywności.
- c Jezus nauczał, że człowiek jest właścicielem talentów, które dał mu Bóg.
- d Każdy człowiek wierzący otrzymał dar od Boga i musi zdać sprawozdanie z dysponowania nim.

3 Gdy rodzice Jezusa znaleźli Go w świątyni rozmawiającego z nauczycielami, wyjaśnił, że przebywał tam, ponieważ interesował się sprawami, które należały do:

- a) świątyni.
- b) Jego Ojca w niebie.
- c) nauczycieli.

4 Które z poniższych zdań najlepiej opisuje zarządcę, którego cechuje *mądrość*?

- a) Zarządza on dobrami właściciela tak, aby przynosiły dochody.
- b) Zawsze stawia na pierwszym miejscu interesy właściciela.
- c) Nikt nie może mu nic zarzucić.

5 Werset lub fragment Pisma Świętego, który nawiązuje do takiej cechy zarządcy, jak *wierność*, to:

- a) Mk 10:13-16.
- b) Łk 12:42.
- c) 1Kor 4:1-2.
- d) Jk 1:5.

6 Po prawej stronie podane są obowiązki dobrego zarządcy. Dopasuj każdy z tych obowiązków do przykładu po lewej stronie:

... a Jestem posłuszny temu, co Bóg nakazuje mi zrobić

... b Zdaję sobie sprawę, że pewnego dnia będę musiał zdać sprawozdanie Bogu, co uczyniłem z tym, co On mi dał.

- 1) Przestrzegać instrukcji
- 2) Szukać informacji
- 3) Robić lokaty
- 4) Zdawać sprawozdanie.

.... c Oddaję mój czas i talenty w pracy dla Pana.

.... d Daję Bogu to, co do Niego należy.

.... e Proszę Boga, aby pokazał mi, co mam uczynić, gdy spotkam się z nową sytuacją.

7 Który werset lub fragment z Pisma Świętego będzie najbardziej odpowiedni do nauczania kogoś, że Bóg chce, abyśmy robili lokaty?

a) Mt 25:14-23.

b) Mk 10:45.

c) 1 Kor 9:16.

d) Flp 3:8.

8 Przypuśćmy, że ktoś powiedziałby ci, że nie sądzi, by Pan dał mu coś, co mógłby ulokować. Co uczyniłbyś?

a) Powiedziałbym mu, że nie ma racji, ponieważ Biblia mówi, że on, tak jak każdy, będzie musiał zdać sprawozdanie z tego, jak ulokował swoją własność w czasie życia na ziemi.

b) Pokazałbym mu w Biblii, że nawet jego dusza i jego czas są cennymi własnościami. Przeczytałbym mu te wersety, w których jest powiedziane, że każdy ma dar od Boga, który może dla Niego zainwestować.

Zanim przejdziesz do lekcji 3 upewnij się, że wypełniłeś kartę uczestnika kursu, dotyczącą części I i wyślij formularz z odpowiedziami do instruktora ICI.

Odpowiedzi na pytania nauczające

- 6 a) 3) Mądrość.
b) 2) Uczciwość.
c) 1) Wierność.
d) 3) Mądrość.
e) 2) Uczciwość.
- 1 b) Marek mówi, ile zebrano ziemniaków.
- 7 a) Czekam na dalsze instrukcje Boga dotyczące mojego życia, gdy spotykam się z nową sytuacją.
c) Studiuję Biblię, aby znaleźć wskazówki, jakie ma dla mnie Bóg, jako dla zarządcy.
- 2 c) Wierzący będą odpowiadać przed Bogiem, prawdziwym właścicielem ich dóbr.
- 8 Czasu.
- 3 d) Łk 19:11-27.
- 9 a) 3) Trzecie.
b) 2) Drugie.
c) 1) Pierwsze.
- 4 c) Jn 17:4.
- 10 b) Mt 25:15.
- 5 fałszywie przedstawili Go w oczach ludzi.
- 11 a) pamiętam, że będę musiał zdać sprawozdanie Bogu z tego, co uczyniłem z własnością, którą mi powierzył.
d) daję Bogu to, co do Niego należy, pomagam mojej rodzinie oraz innym i ufam Bogu, że zadba o moje potrzeby.